

“Que el Senyor ens vol contents!”

Acostuma't a parlar amb cordialitat de tot i de tothom; en particular, de tots els qui treballen en el servei de Déu. I quan no sigui possible, calla!: també els comentaris bruscos o desenfadats poden fregar la murmuració o la difamació. (Solc, 902)

17 de febrer

Gira un altre cop la mirada sobre la teva vida i demana perdó per aquest tret i per aquell altre que salten de

seguida als ulls de la teva consciència; pel mal ús que fas de la llengua; per aquests pensaments que giren contínuament al voltant de tu mateix; per aquest judici crític consentit que et preocupa d'una manera tan poca-solta, i que et causa una perenne inquietud i una angoixa per sempre... Que podeu ésser molt feliços! Que el Senyor ens vol contents, embriacs d'alegria, anant pels mateixos camins de ventura que Ell va recórrer! Només ens sentim malaurats quan ens entossudim a descaminar-nos, i ens fem en aquest viarany de l'egoisme i de la sensualitat; i encara pitjor si enfilem el dels hipòcrites.

El cristià ha de manifestar-se autèntic, veraç, sincer en totes les seves obres. En la seva conducta ha de traslluir-se un esperit: el de Crist. Si hi ha ningú que en aquest món tingui l'obligació de mostrar-se conseqüent, és el cristià, per tal com

ha rebut en dipòsit, per a fer fructificar aquest do, la veritat que allibera, que salva. Pare, em preguntareu, i com assoliré aquesta sinceritat de vida? Jesucrist ha lliurat a la seva Església tots els mitjans necessaris: ens ha ensenyat a pregar, a tractar amb el seu Pare Celestial; ens ha enviat el seu Esperit, el Gran Desconegut, que actua en la nostra ànima; i ens ha deixat aquests signes visibles de la gràcia que són els Sagraments. Fes-los servir.

Intensifica la teva vida de pietat. Fes oració cada dia. I no enretiris mai les espatlles de la càrrega gustosa de la Creu del Senyor.

Ha estat Jesús qui t'ha invitat a seguir-lo com a bon deixeble, perquè facis la teva travessia de la terra semblant la pau i el goig que el món no pot donar. Per això -hi insisteixo-, hem de caminar sense por de la vida i sense por de la mort, sense defugir a tot preu el dolor, que per a un

crisià sempre és un mitjà de purificació i una ocasió d'estimar de debò els germans, aprofitant les mil circumstàncies de la vida ordinària. (Amics de Déu, 141)

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/dailytext/que-el-senyor-ens-vol-contentes/> (20/03/2026)